

بیانات در مراسم مشترک دانش‌آموختگی دانشجویان دانشگاه‌های افسری نیروهای مسلح - 11 / مهر / 1400

بسم الله الرحمن الرحيم (۱)

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا محمد و آله الطاهرين سيما بقيّة الله فى الارضين.

السلام على الحسين و على بن الحسين و على اولاد الحسين و على اصحاب الحسين الذين بذلوا مهجهم دون الحسين عليه السلام.

این مراسم در حالی برگزار میشود که هنوز عطر اربعین حسینی نوازشگر شامه‌ی دلها و جانهای بیدار است. امیدواریم که همه‌ی ما در مکتب حسینی آموزش ببینیم و امیدوارم که شما جوانها در دانشگاه حسینی رتبه بیاورید، همچنان که بحمدالله در دانشگاه‌های نظامی خودتان رتبه آورده‌اید. من به همه‌ی دانش‌آموختگان دانشگاه‌های افسری نیروهای مسلح که از امروز وارد چرخه‌ی اجرائی نیروهای مسلح میشوند و همچنین به همه‌ی جوانان سردوشی‌بگیر که گام اول را در راه ورود در نظام نیروهای مسلح جمهوری اسلامی بر میدارند تبریک عرض میکنم. به ملت ایران هم به خاطر داشتن جوانهای مؤمن و صالح و شجاع و دارای عزم و بصیرت و فرماندهانی که آنها را به این شکل و در این جهت و در این راه تربیت میکنند تبریک عرض میکنم.

عزیزان من! افتخار نیروهای مسلح ما این است که نیروهای مسلح در کشور عزیز ما حصار مستحکمی هستند، قلعه‌ی مستحکمی هستند برای کشور و برای ملت. همان طور که امیرالمؤمنین فرمود «فَالجُنُودُ يَأْذَنُ اللهُ حُصُونُ الرِّعْيَةِ»، (۲) این به معنای واقعی کلمه در کشور ما تحقق پیدا کرده و امروز سازمانهای نیروهای مسلح - ارتش، سپاه، نیروی انتظامی، بسیج - به معنای واقعی کلمه، سپر دفاعی در برابر تهدیدهای سخت دشمنان بیرونی و درونی هستند.

سربازی برای یک چنین ملتی افتخار است. شما که لباس نیروهای مسلح - وابسته به هر کدام از سازمانها و نیروها - را به تن کرده‌اید، در واقع مفتخرید به اینکه خود را آماده کرده‌اید برای دفاع از ملت ایران، برای دفاع از هویت اسلامی و ملّی و انقلابی این کشور و دفاع از امنیت این کشور.

امنیت مهم‌ترین مسئله‌ای است که در نگاه به نیروهای مسلح باید مورد توجه قرار بگیرد. امنیت یک کشور، زیرساخت اساسی برای همه‌ی فعالیت‌های در جهت پیشرفت در این کشور است. زیرساخت همه‌ی فعالیت‌های اقتصادی، فعالیت‌های علمی، فعالیت‌های مربوط به سلامت و بهداشت، فعالیت‌های مربوط به مسائل سیاسی، فعالیت‌های انواع خدماتی که به کشور و به مردم داده میشود، امنیت است. اگر امنیت در یک کشوری وجود نداشته باشد، در همه‌ی این پیشرفته‌ها و این فعالیت‌های لازم و ضروری اختلال به وجود خواهد آمد. بنابراین نیروهای مسلح مفتخرند که این زیرساخت اساسی را دارند با عزم خودشان، با اراده‌ی خودشان، با جان خودشان تأمین میکنند؛ به این توجه داشته باشید. هر گامی که بر میدارید، در جهت این هدف بزرگ است و این کاری است مورد رضای الهی و خشنودکننده‌ی اولیای الهی.

یک نکته‌ی مهم در باب امنیت این است که امنیت کشور باید در قبضه‌ی بیگانگان نباشد؛ این چیز مهمی است.

امروز برای مردم ما و کشور ما یک امر عادی است که امنیت کشور در قبضه‌ی نیروهای مسلح خودی و فرزندان خود این کشور است، لکن همه جای دنیا این جور نیست؛ حتی کشورهای پیشرفته. شما ملاحظه کردید در این بگومگوهای اخیر که بین اروپا و آمریکا اتفاق افتاد و اروپایی‌ها اعلام کردند که آمریکا از پشت به آنها خنجر زده، (۳) بحث بر سر این است که اروپا نیاز دارد به اینکه امنیت خودش را با نیروی خودش - یعنی با قطع نظر از ناتو (۴) که قلم عمده‌اش آمریکا است - تأمین کند؛ یعنی حتی کشورهای پیشرفته‌ی اروپایی هم وقتی که امنیتشان در قبضه یا مرتبط با یک نیروی بیگانه است - ولو به حسب ظاهر آن نیروی بیگانه با آنها دشمن هم نیست، یعنی ظاهراً همه در یک مجموعه قرار دارند - در عین حال احساس میکنند که کمبود دارد؛ واقع هم همین است؛ واقعاً هم همین است که کمبود دارند؛ حالا کشورهای نه‌چندان پیشرفته‌ای که ارتشهایشان تحت اختیار نیروهای مسلح آمریکا و امثال آمریکا است که دیگر جای خود دارد. اینکه یک کشور بتواند امنیت را با نیروهای قاهر و قادر و مسلط خودش تأمین بکند، افتخار بزرگی است. و آن کسانی که با توهم تکیه‌ی به دیگران، و با تکیه‌ی به دیگران گمان میکنند که امنیت خودشان را میتوانند تأمین کنند، بدانند که سیلی این را بزودی خواهند خورد.

یکی از فاجعه‌بارترین مصیبت‌ها برای کشورهای دنیا این است که بیگانه‌ها در مسائل امنیتی آنها دخالت کنند و جنگ و صلح آنها را طراحی کنند و به آنها خط بدهند؛ این یک فاجعه‌ی مصیبت‌بار برای هر کشوری است که دچار چنین وضعی باشد. و ملاحظه کردید و عرض کردیم که امروز حتی کشورهای اروپایی هم که زیر چتر ناتو نفس میکشند، مایلند که مستقل حرکت کنند.

بحمدالله نیروهای مسلح جمهوری اسلامی در آزمایشهای دشوار و بسیار مهمی ثابت کردند که میتوانند امنیت کشور را - چه امنیت مرزها را، چه امنیت داخلی را - تأمین کنند. یک نمونه‌ی مهم و ماندگار آن، سالهای هشت‌گانه‌ی دفاع مقدس است که نیروهای مسلح ما توانستند امنیت کشور را با اقتدار، با افتخار، با سربلندی، با عزت حفظ کنند و نیروهای اشغالگر را بیرون برانند و بر آنها خسارت وارد کنند و سربلند بیرون بیایند، و «حُصُونُ الرَّعِيَّةِ» به معنای واقعی کلمه تحقق پیدا کرد.

خب، اقتدار نیروهای مسلح به چه معنا است؟ این نکته‌ی مهمی است؛ البته اقتدار نیروهای مسلح وابسته‌ی به آموزشها، به ابتکارات عملی، به پیشرفتهای علمی گوناگون، به ابزارها، به انضباط سازمانی است و اینها به جای خود چیزهای لازمی است و مسلماً نیروهای مسلح به این چیزها احتیاج دارند، مثل مجموعه‌های دیگر و بیش از مجموعه‌های دیگر، لکن یک عامل بسیار مهمی وجود دارد که آن عبارت است از روحیه و معنویات و صلاح دینی و اخلاقی؛ این مسئله‌ی بسیار مهمی است که نقش فوق‌العاده‌ای در اقتدار نیروهای مسلح دارد. اگر چنانچه این عامل در یک ارتشی وجود نداشت، هر چه تجهیزات و امکانات داشته باشند، آن ارتش نمیتواند ادعا کند که ارتش با اقتداری است.

شما ملاحظه کردید ارتش آمریکا که خب مجهز به انواع تجهیزات گوناگون متعارف و فوق متعارف است، وارد کشور همسایه‌ی ما افغانستان شدند برای اینکه حکومت طالبان را سرنگون کنند؛ بیست سال در این کشور ماندند و کشتار کردند و جنایت کردند و اشغال کردند و مواد مخدر را ترویج کردند و زیرساخت‌های محدود این کشور را نابود کردند؛ بعد از بیست سال، حکومت را دادند به طالبان و خارج شدند؛ یعنی آمده بودند که طالبان را از قدرت ساقط کنند، بیست سال هم این جور با این وضعیّت در این کشور ماندند و این همه جنایت، این همه تلفات، این همه هزینه‌های

مادی و انسانی کردند، آخرش هم حکومت را رها کردند در دست طالبان و از کشور بیرون رفتند و برگشتند؛ معنایش این است که یک عنصر اساسی و حیاتی در این ارتش نیست و آن، عنصر معنوی است، عنصر روحیه‌ی اخلاقی است، عنصر توجه به خدای متعال و به معنویات است؛ این درس آموز است برای همه‌ی کشورها.

و ضمناً این را هم باید توجه کنیم که ماهیت ارتش آمریکا هم این است؛ این تصویرهای هالیوودی‌ای که کشورهای مثل آمریکا و امثال آمریکا از ارتشهایشان نشان میدهند، واقعیت ندارد؛ واقعیت ارتش همین [چیزی] است که مشاهده کردید؛ آن جور آمدند در افغانستان [و این جور رفتند]؛ در جاهای دیگر هم کم و بیش همین جور است. در کشورهای دیگری هم که ارتش آمریکا حضور دارد، حالا اگر بفرص غیرت حکام آن کشورها آن قدری نبوده که آنها را بیرون کنند لکن منفور ملت‌هایند؛ در هر کشوری که هستند، [مثلاً] در کشورهای شرق آسیا که ملاحظه کنید، که ارتش آمریکا سالها است حضور دارد، (۵) یک مجموعه‌ی منفوری است در چشم آن ملت‌ها.

خب، ما باید به این توجه کنیم که در منطقه‌ی خود ما، حضور ارتشهای بیگانه از جمله ارتش آمریکا مایه‌ی ویرانی و جنگ‌افروزی است؛ همه باید سعی کنند که ارتشها را مستقل، متکی به ملت‌ها و هم‌افزای با ارتشهای دیگر همسایگان و دیگر ارتشهای منطقه قرار بدهند؛ صلاح این منطقه در این است. نگذاریم و نگذارند که ارتشهای بیگانه به عنوان [تأمین] منافع ملی خودشان - که هیچ ربطی به ملت آنها ندارد - از هزارها فرسنگ راه بیایند و در این کشورها دخالت کنند، حضور نظامی پیدا کنند و در ارتشهای آنها دخالت کنند. ارتشهای خود این ملت‌های منطقه میتوانند این منطقه را اداره کنند؛ اجازه ندهید که دیگران وارد بشوند.

این حوادثی هم که در شمال غربی کشور ما، در بعضی همسایه‌ها در جریان است، چیزهایی است که بایستی با همین منطق حل بشود. البته کشور ما و نیروهای مسلح ما با عقلانیت عمل میکنند؛ در همه‌ی مسائل، شیوه، شیوه‌ی عقلانیت است - اقتدار همراه با عقلانیت - و دیگران هم خوب است با عقلانیت عمل بکنند و نگذارند که این منطقه دچار مشکلی بشود. آن کسانی که برای برادران خود چاه میکنند، خودشان اول در چاه می‌افتند: مَنْ حَفَرَ لَآخِيهِ يَأْتِهَا وَوَقَعَ فِيهَا. (۶)

من امیدوارم که خدای متعال روزبه‌روز به همه‌ی شما عزیزان، فرماندهان محترم نیروهای مسلح و فرماندهان رده‌های مختلف و بالاخره شما جوانان عزیز که در نیروهای مسلح حضور انبوه و مؤثری دارید، توفیق بدهد که بتوانید افتخار خدمت به این کشور و خدمت به این نظام و خدمت به انقلاب و خدمت به این مردم مؤمن و باوفا را همواره ادامه بدهید و روزبه‌روز بر توانایی‌های خودتان بیفزایید.

خوشبختانه دانشگاه‌های نیروهای مسلح ما، دانشگاه‌های روبه‌جلویی هستند؛ البته همه در یک حد نیستند؛ بعضی حرکتشان حرکت سریع‌تر، موفق‌تر و بهتری است، بعضی هم بایستی تلاش کنند و حرکتها را موفق کنند. گزارشهایی که من از دانشگاه‌ها دارم، مجموعاً گزارشهای خرسندکننده‌ای است و همان طور که اول عرض کردیم، به ملت ایران باید تبریک گفت به خاطر داشتن شما جوانهای مؤمن و عازم و شجاع. خداوند ان شاءالله همه‌ی شما را محفوظ بدارد و شهدای عزیز را با اولیائشان و با پیغمبر محشور کند.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

۱) در ابتدای این مراسم، سرلشکر پاسدار محمد باقری (رئیس ستاد کل نیروهای مسلح)، سرتیپ پاسدار نعمان غلامی (فرمانده دانشگاه امام حسین (علیه السلام))، سرتیپ دوّم خلبان علیرضا رودباری (فرمانده دانشگاه شهید ستاری) و سرتیپ دوم پاسدار لطفعلی بختیاری (فرمانده دانشگاه علوم انتظامی امین) گزارشی از فعالیتهای، اقدامات و برنامه‌های تحصیلی این دانشگاه‌ها بیان کردند. قرائت سوگندنامه، اعطای پرچم توسط دانشجویان قدیم به جدید، اجرای سرود مشترک توسط دانشجویان مستقر در میدان از برنامه‌های مراسم مشترک دانش‌آموختگی نیروهای مسلح بود. همچنین رئیس ستاد کل نیروهای مسلح با کسب اجازه از فرمانده کل قوا، به تعدادی از برگزیدگان دانشگاه‌های افسری درجه و سردوشی داد.

۲) نهج البلاغه، نامه‌ی ۵۳ (فرمان به مالک اشتر)

۳) دولت فرانسه بعد از امضای یک قرارداد سه‌جانبه‌ی امنیتی میان آمریکا، استرالیا و انگلیس که به فسخ قرارداد فرانسه با استرالیا بر سر فروش زیردریایی‌های اتمی منجر شد، وارد بحران دیپلماتیک با این سه کشور شد. این اقدام باعث تنش در روابط فرانسه با استرالیا و آمریکا شد، به طوری که دولت فرانسه آن را «خنجر از پشت» توصیف کرد. بر همین اساس، رئیس‌جمهور فرانسه در اظهاراتی خواستار استقلال نظامی اروپا از ایالات متحده شد و بر ضرورت عدم اتکاء اروپا به آمریکا در حوزه‌ی امنیتی - دفاعی تأکید کرد.

۴) پیمان آتلانتیک شمالی (NATO)، پیمانی است برای همکاری‌های سیاسی - نظامی، که اعضای تشکیل‌دهنده‌ی آن آمریکا و کشورهای اروپای غربی هستند.

۵) در همین زمینه میتوان به حضور نظامی آمریکا در کشورهایی از قبیل ژاپن، کره‌ی جنوبی، سنگاپور، ویتنام، فیلیپین، تایلند و گوآم اشاره کرد. علاوه بر تجهیزات و ادوات نظامی آمریکایی مستقر در ژاپن، نزدیک به ۴۰ هزار نفر از نیروهای نظامی آمریکا در ۱۱۲ پایگاه آمریکا در این کشور مستقرند. همچنین، حدود ۲۳ هزار نفر از نیروهای نظامی آمریکا در ۸۳ پایگاه آمریکا در کره‌ی جنوبی و ۴ هزار نفر هم در جزیره‌ی گوآم مستقرند.

۶) تحف العقول، ص ۸۸